

vihar

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE GOZDNO GOSPODARSTVO SLOVENJ GRADEC P.O.

USTANOVILI SMO ZAVOD ZA GOZDOVE REPUBLIKE SLOVENIJE

Zakon o gozdovih je predvidel ustanovitev Zavoda za gozdove Republike Slovenije že septembra lanskega leta. Do konca leta 1993 pa bi morala biti izvedena razdružitve zaposlenih in premoženja GG na Zavod za gozdove, na Zadruge in izvajalsko Gozdno gospodarstvo. S podpisom razdružitvene pogodbe z Vlado Slovenije bi morala država prevzeti vse obveznosti za zaposlene, ki so zaradi Zakona o gozdovih in Zakona o denacionalizaciji izgubili delo.

Zaradi različnih razlogov se ti postopki niso izvajali po programu. Razdružitvena pogodba še vedno ni podpisana, zato je Ministrstvo za kmetijstvo in gozdarstvo pripravilo pogodbo o izločitvi delavcev Zavoda iz sestave Gozdnih gospodarstev.

28. aprila so vsa Gozdna gospodarstva, Zadruge, Zadržna zveza in Vlada Republike Slovenije podpisali pogodbo o ustanovitvi Zavoda za gozdove Republike Slovenije. To pa pomeni, da Zavod samostojno in v celoti posluje od 1. maja 1994. Tudi v našem Gozdno gospodarskem območju je ustanovljena območna enota Zavoda s sedežem v Slovenj

Gradcu in šestimi gozdnimi upravami ter petintridesetimi gozdnimi revirji. Strokovni delavci Zavoda bodo opravljali naloge po Zakonu o gozdovih v vseh gozdovih, ne glede na lastništvo.

Z izločitvijo Zavoda za gozdove iz sestava Gozdnega gospodarstva se začne obdobje ločenega dela gozdarstvih strokovnih služb in izvajalskih organizacij. Gozd pa ostaja še naprej celovita in zapletena življenska skupnost velikega števila rastlinskih in živalskih organizmov. Ti lahko živijo v medsebojnem sozvočju le, če človek celovito gospodari z gozdom. Zato bo dobro gospodarjenje z našim gozdnim bogastvom odvisno od stopnje sodelovanja gozdarstvih strokovnih delavcev Zavoda z izvajalskimi organizacijami. Pričakujem, da bo to sodelovanje dobro tudi v prihodnje v korist gozda in vseh, ki so z njim povezani in od njega odvisni. Vsem delavcem Zavoda, ki so odšli iz Gozdnega gospodarstva želim pri novi organizaciji veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva pri opravljanju zahtevnih nalog.

Hubert Dolinašek



V čast svetega Jurija so pri podružnični cerkvi sv. Jurija na Legnu pri Slovenj Gradcu letos že drugi pripravili jurjevo žegnanje konj. Ta že skoraj pozabljen cerkveni obred je opravil domači kaplan Tone Burja. Že nekdaj pa je konjenikom bila naklonjena jurjeva nedelja. Na Legnu so bili prvi, ki so običaj žegnanje konj in konjenikov spet uvedli. - Foto: F. Jurač

AKTUALNA VPRAŠANJA

Pogodba o razdružitvi zaposlenih in premoženja med Zadru-gami, Zavodom za gozdove in GG-jem je še v končni pripravi na Ministrstvu za kmetijstvo in gozdarstvo. Pričakujemo, da jo bomo lahko podpisali do konca meseca maja. Podpis te pogodbe je tudi pogoj za finansiranje tehnoloških viškov iz sredstev proračuna.

Gozdno gospodarstvo je imelo v lanskem letu v najemu Žago Otiški vrh. LESNA in Koržetov sklad, ki je lastnik LESNE, letos nista želela podaljšati najemnega odnosa za Žago Otiški vrh. Gozdno gospodarstvo si prizadeva za novo podjetje, sestavljeno iz Gozdnega gospodarstva in Žage Otiški vrh. To bo uresničljivo po razdružitvi GG. Oba partnerja bi v novo podjetje vložila svoje premoženje, ustanovila delniško družbo in jo upravljala skladno z lastniškim deležem. LESNA želi združiti v novo podjetje poleg Žage Otiški vrh še Žago Mislinja in Žago Mušenik. Dogovorili smo za pripravo projekta za novo delniško družbo, ki bi moral biti izdelan do lastninskega preoblikovanja Gozdnega gospodarstva.

Delavski svet GG je na zadnji seji sprejel sklep, da bomo Gozdno gospodarstvo lastnili z interno razdelitvijo premoženja in notranjim odkupom. Neproduktivna osnovna sredstva bomo prodali ali lastnino prenesli na druga podjetja.

Za opisano lastninsko preoblikovanje podjetja bodo strokovne službe pripravile programe in potrebne projekte.

Hubert Dolinšek

DELAJSKI SVET V APRILU

Delavski svet Gozdnega gospodarstva je na seji v mesecu aprilu sprejel izhodišča plana za leto 1994, bil je informiran o programu lastninjenja podjetja ter po poteku mandata potrdil direktorja GG za vršilca dolžnosti za dobo šestih mesecev.

Po obravnavi predlaganih izhodišč plana za leto 1994 je delavski svet sprejel sklep z besedilom: "Delavski svet sprejme izhodišča plana za leto 1994. Rezultat na podlagi izhodišč je izračunan za podjetje, kot ga načrtujemo v bodoče. Ta rezultat se bo poslabšal za vse stroške, ki izhajajo iz sedanjega stanja podjetja, t.j. nepokriti stroški za tehnološke viške, za javno službo, za zaščitene delavce in za invalide. Nepokriti pa so še materialni stroški iz obstoječega premoženja podjetja.

Pozitivni rezultat je za podjetje kljub temu dosegljiv z uveljavitvijo obveznosti države in s poslovnimi potezami oz. odločitvami vodstva podjetja in z vestnim in prizadevnim delom vseh zaposlenih.

Delavski svet bo mesečno spremljal izvajanje plana in tudi vse poslovne poteze vodstva podjetja ter uresničevanje sprejetih obveznosti države."

V razpravi so delegati veliko govorili o stroških in nanizali tudi nekaj koristnih predlogov za njihovo zmanjšanje.

Delavski svet je nato sprejel še informacijo o lastninjenju podjetja in soglašal z načinom notranjega odkupa in notranje razdelitve premoženja za certifikate ter z odkupom ostalega premoženja v dobi petih let.

Pod četrto točko pa je delavski svet potrdil g. Huberta Dolinška, dipl.ing.gozd. za vršilca dolžnosti direktorja GG Slovenj Gradec za dobo šestih mesecev.

Ida Robnik

Mednarodno sodelovanje v gozdarstvu

Slovensko gozdarstvo se bo kot celota še bolj odprlo v svet. Bistvo odpiranja v svet je za slovensko gozdarstvo okrepljeno mednarodno strokovno sodelovanje in še posebej skupno iskanje rešitev skupnih gozdarskih problemov, kot so npr. propadanje gozdov in ohranjanje naravnega okolja.

Poleg mednarodnega sodelovanja na državni ravni in sodelovanja v mednarodnih vladnih organizacijah bosta imela najpomembnejše naloge pri mednarodnem strokovnem sodelovanju gozdarski oddelek Biotehniške fakultete in Gozdarski inštitut. Sodelovala bosta s tujimi izobraževalnimi in raziskovalnimi ustanovami, v mednarodnih strokovnih organizacijah in v mednarodnih izobraževalnih in raziskovalnih akcijah, organizirala mednarodne strokovne prireditve, zagotavljala redno izmenjavo pedagoških in raziskovalnih delavcev ter strokovne in znanstvene literature in se povezovala z mednarodnimi informacijskimi sistemi.

(Nadaljevanje na 3. strani)



Poleg že uveljavljenega sodelovanja v delovnih telesih Mednarodne zveze gozdarskih raziskovalnih organizacij (IUFRO) bosta razvijala tudi bilateralno sodelovanje s sorodnimi ustanovami posameznih držav, zlasti v Srednji Evropi in pospeševala (spodbujala) aktivnost Evropske zveze sonaravno mislečih gozdarjev (PROSILVA). To sodelovanje predpostavlja tudi izmenjavo podiplomcev in načrtno pošiljanje naših podiplomcev v tujino na formalno in neformalno izobraževanje, pospeševanje počitniških izmenjav študentov gozdarstva in podpiranje mednarodnih organizacij študentov gozdarstva. Slovenija bo zagotavljala za mednarodno sodelovanje tudi mrežo terenskih raziskovalnih in učnih objektov.

IZ PROGRAMA GOZDOV IN GOZDARSTVA SLOVENIJE

Gozdarska izvajalska podjetja se bodo strokovno usposobila tudi za prevzemanje projektantskih in izvajalskih del v drugih državah.

Vključevanje v mednarodno trgovino z gozdnimi proizvodi narekuje tudi prilagoditev in usklajitev vseh standardov gozdnih proizvodov s standardi gozdnih proizvodov srednjeevropskih držav.

V strokovno izpopolnjevanje v tujini bomo vključili tudi strokovne kadre iz javne gozdarske službe in gozdarskih podjetij pa tudi lastnike gozdov.

Rudninska gnojila

Za rudninska gnojila štejemo tiste hranilne snovi, katerih bistvo je anorgansko, spadajo torej v svet rudnin. Narejena niso sintetično iz kakršnihkoli kemikalij, temveč so prav tako "naravnega izvora" kot druga organska gnojila. Zaradi tega je tudi "sovraštvo do umetnih gnojil", ki je, žal, še vedno precej razširjeno, čisti nesmisel.

Rudninska gnojila vsebujejo glavna rastlinska hranila dušik, fosfor, kalij in kalcij. Le-ta pa niso pridobljena sintetično, marveč povsem po naravni poti. Dušične spojine pridobivajo iz zraka in vode, fosfor, kalij in kalcij pa iz rudarskih nahajališč.

Seveda pa ta gnojila lahko postanejo za okolje nevarna, če jih uporabimo nepravilno, oziroma če so snovi, iz katerih jih pridobivamo, oporečne. Pri nepravilni uporabi dušičnih gnojil (nepravilen čas trošenja, prevelike količine itd.) se v tleh pojavijo nitrati in nitriti. Te spojine pa so za človeka izredno nevarne. Podobno so nevarna fosforna in kalijeva gnojila, če so rudnine iz katerih jih pridobujejo, "sumljivega izvora". Zaradi tega je potrebno imeti pri uporabi mineralnih gnojil določena strokovna znanja, predvsem o času gnojenja, o količinah in katera hranila rastline potrebujejo. Potrebno je vedeti, da ta gnojila ne vsebujejo humusa, ki pa je osnovno hranilo za drobnoživke v tleh. Če v zemlji humusa primanjkuje, je tudi gnojenje z rudninskimi gnojili nekoristno, oz. celo nevarno. Zato velja osnovno pravilo: v tleh mora biti dovolj humusa, če želimo, da bo gnojenje z rudninskimi gnojili uspešno.

Predno pobliže spoznamo psamezna mineralna gnojila, še nekaj besed o organskih gnojilih. Sem štejemo hlevski gnoj, gnojevko, gnojnico in kompost. Ta gnojila so pomembna predvsem zato, ker rastlinam nudijo organsko snov, katero drobnoživke v zemlji pretvarjajo v humus. Čeprav pričakujemo, da so to zares "naravna gnojila" brez "kemikalij", pa večkrat to ne drži. Živalski iztrebki namreč vsebujejo ostanke neprebavljene hrane. Če živali krmimo z močnimi krmili, se del teh snovi izloči z blatom. Podobno velja za greznico, kamor se iztekajo odplake z ostanki pralnih praškov in drugih kemičnih snovi. Skratka: tudi domača gnojila niso vselej "nedolžna", pa o tem kdaj

drugič. Rudninska gnojila delimo v dve skupini:

- na enostavna gnojila, ki vsebujejo samo eno rastlinsko hranilo;
- na kompleksna gnojila, ki vsebujejo več različnih hranil;

Za katero vrsto se bomo odločili, zavisi predvsem od založenosti tal s hranili, potrebe posameznih rastlin in seveda od cene.

Dušik, ki je glavno hranilo v dušičnih gnojilih, pospešuje rast rastlin, razvoj listov in plodov. Z njim gnojimo vedno, ko rastline rastejo. Če ga trosimo pozimi, oz. jeseni, ko vegetacija preneha, ga rastline ne morejo sprejemati. Posledica tega je, da se dušik spreminja v nitratno in nitritno obliko in gre v podtalnico, ali pa kot amonjak v ozračje. V taki obliki pa je ta element nevaren za okolje.

Glavna dušična gnojila so: nitromonkal, sečnina, amonsulfat, apneni dušik itd. Razlikujejo se po vsebnosti dušika in hitrosti delovanja v tleh.

Kalij daje rastlinam trdnost, zdrave plovce in odpornost proti boleznim. Če ga v tleh primanjkuje, se pojavijo različne bolezni na zelenih listih. Zelo znane so kloroze na sadnem drevju itd. Če pa ga je preveč, iz tal izpodriva magnezij, ki pa je tudi potreben element za uspešno rast rastlin. Poznamo različna kalijeva gnojila: kalijeva sol, kalijev sulfat, patent kalij, kajnit itd.

Fosfor se iz zemlje ne izpira. Zato ga lahko trosimo v večjih količinah; strokovno temu

pravimo gnojenje na zalogo. Fosfor je najpogostejši element pri fotosintezi, kjer nastaja škrob. Vpliva na razvoj cvetov, na tvorbo in dozorevanje plodov.

Sem sodijo: supefosfat, Tomaževa žlindra, Rhenania fosfat, itd. Poleg enostavnih mineralnih gnojil se na tržišču vse bolj uveljavljajo kompleksna gnojila. Le-ta namreč vsebujejo več rastlinskih hranil v določenem razmerju, odvisno od potreb določenih rastlin. Tovarne na vreče z gnojilom poleg sestave največkrat napišejo tudi odstotek posameznega elementa, npr.: N:P:K 15:15:15, pomeni, da je v gnojilu 15 % dušika, 15 % fosforja in 15 % kalija.

Poleg teh hranil pa nekatera kompleksna gnojila vsebujejo tudi nekatere mikro-elemente kot so železo, magnezij, bor, žveplo, baker, itd. Pri intenzivnem pridelovanju nekaterih kmetijskih kultur (hmelj) so ta mikro hranila nujno potrebna. Navadno pa je teh elementov v zemlji dovolj.

Kalcij v zemlji uravnava kislost, zato je tudi nepogrešljiv predvsem tam, kjer so tla kisla.

S tem sestavkom želimo bralce, ki na svojih vrtovih "trosijo umetna gnojila", odvrti od večnega strahu, da uporabljajo strupe. Kot povsod pa seveda tudi tu velja previdnost, predvsem pa znanje. Tako bomo tudi z uporabo rudninskih gnojil na svojem koščku zemlje lahko pridelali zdravo hrano.

mag. Jože Pratkanar

OBVESTILO KMETOM OŠKODOVANCEM ZARADI SUŠE V LETU 1993

Občina Slovenj Gradec, oddelek za družbeno-ekonomski razvoj obvešča in poziva vse kmete, upravičene po pomoči za odpravo posledic suše v letu 1993, da čimprej predložijo račune za kupljeno zrnat ali voluminozno krmo, ustrezna potrdila za najete kratkoročne ali investicijske kredite, z namenom uveljavljanja pravic do povračila dela sredstev. Omenjene račune predložite na sedež kmetijske gozdarske zadruge "Ledina" Slovenj Gradec, saj so le-ti osnova za uveljavljanje pravice do pomoči iz naslova sredstev za odpravo oz. zmanjšanje posledic suše v letu 1993. Obrazci za uveljavljanje regresa za obresti za najete kratkoročne ali investicijske kredite lahko dvignete pri referentu za kmetijstvo pri SO Slovenj Gradec.

Občina Slovenj Gradec

Kmečke žene so obiskale razstavo na Ptuj

V času razstave "Dobrote slovenskih kmetij" na Ptuj so društva kmetov iz koroških občin organizirala ekskurzijo, ki je med drugim vključevala tudi ogled te razstave.

Tako se je v soboto, 9. aprila 1994, 53 kmečkih žena in deklet iz občin Slovenj Gradec in Dravograd skupaj s svojimi svetovalkami odpravilo na zanimivo ekskurzijo v Slovenske gorice in na Ptuj.

Najprej smo se ustavili v Lenartu, kjer smo se v domači oljarni in mlinu založili z bučnim oljem in moko. Pot nas je nato vodila proti Vitomarcem, kjer nas je tamkajšnja kmetijska svetovalka pospremila na kmetijo Družovičevih. To je kombinirana kmetija, ki ima od 21 ha kmetijskih površin 15 ha njiv, 4 ha vinograde in 2 ha travnih površin. Na njivah sejejo pretežno koruzo tako za silažo kot za zrnje. Ukvarjajo se s proizvodnjo mleka, pitanjem goveje živine, z vzrejo pujskov in pitanjem prašičev, imajo pa tudi perutninarstvo. Le-to jim zadnje čase zaradi presežkov tovrstnega mesa bolj poredko polnijo. Poleg tega, da so pri Družovičevih dobri živinorejci, pa so tudi odlični vinogradniki. Letos je njihov rumeni muškat dobil naslov šampiona, vrhunske kvalitete pa so tudi druga vina, ki jih polnijo v lastni polnilnici. Seveda smo bili ob obisku kmetije deležni tudi degustacije teh vin, pa tudi nakupi za domov niso bili skromni. Ravno ta dan so na Ptuj podeljevali odličja za vina, zato je bil gospodar opravičeno odsoten. Domači so nam še povedali, da vso delo opravijo sami; to je: gospodarja, trije sinovi in hči.

Polni vtisov smo se odpravili na kosilo na 1 km oddaljeno kmetijo Justine Veršič, kjer se ukvarjajo z izletniškim kmečkim turizmom.

Kmetija je velika 5 ha, večina je vinogradov, ukvarjajo pa se tudi z vzgojo šampinjonov. To se seveda pozna tudi na jedilniku, saj za začetek kosila ponudijo gobovo juho z ajdovimi žganci.

Po obilnem kosilu in nakupu šampinjonov (svežih in vložnih), smo se napotile proti Ptuj, kjer smo si ogledale razstavo "Dobrote slovenskih kmetij". Razstava ni bila samo poučna ampak predvsem paša za oči in povabilo marsikateri obiskovalki, da prihodnje leto še sama pripravi katero od dobrot, ki jih na naših kmetijah ne manjka.

Za zaključek ekskurzije pa smo si privoščile še krajšo sprostitve: ene s sprehodom na Ptujski grad, druge pa s kopanjem v toplicah.

Zadovoljne z vsm, kar smo videle, smo se odpravile proti domu z željo, da še večkrat organiziramo takšne skupne izlete, saj se tako kmetice bolje spoznajo, ne le v občini ampak tudi izven nje.

Danica Onuk



Skupina žena iz Mislinjske doline, ki se je udeležila ekskurzije na Ptuj - Foto: B. Ravnjak

Razstava na Ptuj

DOBROTE SLOVENSКИH KMETIJ

Letos so se že 5. po vrsti slovenske kmetije na Ptuj predstavile s svojimi dobrotami in sicer s krušnimi, mlečnimi in suhomesnimi izdelki.

Razstava je trajala od petka, 8. 4. do ponedeljka, 11. 4. 1994. Postavljena je bila kot vedno doslej v Minoritskem samostanu, to je v okolju, ki pomaga ustvarjati občutek vrednosti in kulturnosti in nas nekako zavezuje, da spoštujemo svojo bogato preteklost.

Poslanstvo razstave ni le vzbujati spoštovanje do ustvarjalnosti na naših kmetijah, ampak je tudi vzpodbuda tako za raziskovalce kot za obiskovalce, da bi poleg užitka začutili v sebi tudi potrebo po ohranjanju in dopolnjevanju tradicije in da bi večkrat začutili željo okusiti te dobrote v okolju, kjer nastajajo skupaj z ljudmi, ki jih pripravljajo. Razstavljalce pa vzpodbuja k še večji zavzetosti za kakovost, za iskanje starih in novih oblik bogastva slovenskega podeželja.

Na razstavi so sodelovale tudi koroške kmetije in sicer 22 kmetij s 23 krušnimi izdelki in pecivom, 9 kmetij z 10 suhomesnimi izdelki in 1 kmetija z mlečnim izdelkom. Najbolje so bili ocenjeni krušni izdelki, posebno rženi kruhi, ki so posebnost Koroške.

Pa naštajmo dobitnike priznanj:

Zlata priznanja:

Kmetija JAKOPIČ	Onkraj 4, Mežica	za rženi kruh
Kmetija POGAČ	Dolga Brda 12, Prevalje	za rženi kruh
Marjana PAVŠE	Kot 3, Prevalje	za rženi kruh
Katarina SONJAK	Belšak 8, Prevalje	za rženi kruh
Zdenka OŠLAK	Paka 84, Mislinja	za mešani kruh
Zdenka MORI	Podkraj 24, Prevalje	za pšenični - polnozrnat kruh

Srebrna priznanja:

Veronika ŠUMNIK	Stražišče 31, Prevalje	za rženi kruh
Marina GALER	Pernice 14, Muta	za rženi kruh
Ivan PENEČ, Kmetija JANČE	Suhi vrh 5, Prevalje	za skuto

Bronasta priznanja:

Antonija VILTUŽNIK	Gradišče 41, Ožbalt	za mešani kruh
Tončka LENART	Podgorje 121, Podgorje	za mešani kruh
Zalika KRECENBAHER	Vas 16, Podvelka	za rženi kruh
Marija HARTMAN	Gradišče 40, Ožbalt	za sadni kruh
Jožica TURIČNIK	Hudi kot 94, Ribnica	za ajdov in za koruzni kruh
Antonija DETEČNIK	Šmiklavž 31, Podgorje	za orehovo potico
Jožica HAVLE	Stražišče 21, Ravne	za orehovo potico
Zofija KUCHAR	Stražišče 37, Ravne	za krofe
Tatjana ŽGANEC	Goriški vrh 63, Dravograd	za medeno pito

POSPEŠEVANJE IN RAZVOJ KMETIJSTVA V OBČINI SLOVENJ GRADEC V LETU 1994

V občini Slovenj Gradec bo za vse oblike pospeševanja kmetijstva predvidoma na voljo okrog 12 mio sredstev. Od tega predstavljajo sredstva občinskega proračuna 57 % vseh sredstev, sredstva Ministrstva za kmetijstvo in gozdarstvo za odpravo posledic "SUŠA 93" pa 43%.

Večji del sredstev je namenjen za sanacijo posledic suše. Druga sredstva občinskega proračuna pa so namenjena za:

- regresiranje travne deteljne mešanice, za regresiranje mineralnih gnojil in nakup sejnice 43%,
- sofinanciranje reprodukcije govedi in za stalno veterinarsko pripravljenost pa je namenjenih 18% sredstev,

- sofinanciranje programa kmetijsko pospeševalne službe, ki obsega analizo zemlje in krme, testiranje in pregled kmetijske opreme, strokovno izobraževanje kmetov, delovanje aktivov mladih zadrušnikov in kmečkih žena, govedorejsko društvo, predstavlja 8% sredstev,
- za sofinanciranje osemenjevanja s semenom elitnih bikov ter za zavarovanje žrebcev in sofinanciranje nakupa zdravil za čebele, namenjamo 5% sredstev.

Oddelek za družbenoekonomski razvoj
Občine Slovenj Gradec

Kmetovanje ob robu mesta

Ko sem zagledal ob robu primestnih hišic lepo zloženo koruzo ob govejem hlevu, sem pomislil, da morda koga ta hlevski duh le ščegeta v nos in ga z nejevoljo voha. Nehote sem se spomnil pripoved neke kmečke gospodinje, ki pravi: "Ravno sem kidala gnoj iz svinjaka, ko prikorakata mimo mestni gospod in njegova soproga, ki si brž začne s prsti zatiskati nos z pripombami: "Of, pa kako silno smrdi!" Gospodinja pa, kot da bi preslišala te pripombe mirno reče: "Draga gospoda, ko se bosta sprehodila, in bom jaz z delom gotova, se mimogrede oglasita na prigrizek, in se še kaj pogovorimo!" In tako sta se čez dobro uro povabljenca res pojavila v kuhinji. Gospodinja jima postreže z okusnim narezkom iz klobas in gnjati ter novozapečenim kruhom. Oba pridno zajemata in gospa kar ne more prehvaliti, kako okusne so te dobrote. Gospodinja samo skromno pripomni: "Kjer nič ne posmrdi, tudi nič ne podiši."

Morda se bo bralcem malo čuden zdel ta uvod, a menim, da se čedalje več ljudi zaveda ali vejame, da brez hlevskega gnoja tudi ni dobre žetve saj biološko neoporočne ne. In zemlja pravi: "Kakor boš ti meni stregel, tako bom jaz tebi dajala!" Tega pa zemlja ni kriva, če po pridelku posežejo naravne ujme. V tem se sliši kot, da je pridelovanje hrane loterija, toda tudi zaposlitev dandanes že meji na loterijo. Vsak naj bi bil srečen, kdor ima košček zemlje.

Svojčas je bil kraj Štibuha izključno kmečko zaledje mesteca Slovenj Gradec. Po zadnji svetovni vojni pa so se življenjske razmere s silovito naglico spreminjale v korist razširitve mesta in industrije, ki je brez usmiljenja posegala tudi po najlepši kmečki zemlji. Povo-



Jani in Jožefa robkata koruzo

jni čas ni bil kaj dosti naklonjen kmetovalcem in tako so le redki zmogli, ali znali kljubovati vsem mogočim pritiskom in ohranili status kmeta na svoji ali najeti zemlji. Polna štiri desetletja sta na Pogorelnikovi kmetiji uspešno gospodarila Mihael in Jožefa Pogorelnik z družino ter zalagala mesto z presežnimi produkti, posebej z mlekom in mlečnimi izdelki, za katere so bili med odjemalci tudi zdravniki, ki znajo ceniti biološko neoporečna živila.

Čeprav je bilo potrebno večino dohodkov vlagati nazaj v proizvodnjo in za davščine, sta uspešno gospodarila polna štiri desetletja in še čez, dokler ju niso zapustile življenjske moči. Hčerka, na katero sta polagala upe, se je zaradi zdravja odpovedala kmetovanju.

Strah ostarelih zakoncev, da se bo kmetovanje ustavilo, je bil odveč. Dobri odnosi so pripomogli, da se kmetovanje na tej kmetiji ni ustavilo, ampak se nadaljuje. Že prej sta ostarelim zakoncem stala ob strani soseda Ivan in Marija Topič, ki imata z družino, v bližini svojo družinsko hišico. Po smrti moža Mihaela, je Jožefa svoje premoženje zaupala njima za dosmrtno oskrbo. Jožefa se pri svojih 76 letih

kar dobro počuti v svojem domu, če ji ne nagajajo razne bolezni. Kot sama pravi, je z vsem oskrbljena in so le redki prevzemniki tako skrbni do svojih izročiteljev, marsikje niti lastni otroci ne. "Le kako bi si sama pomagala, saj imam prste povsem zvite od trdega dela in revme, kot vidite."

Ivan in žena sta pred sedemindvajsetimi leti s kovčki priromala iz Slavonije ter si najprej v Radljah našla zaposlitev in stanovanje. Ker sta bila pridna in delovna sta si sčasoma prislužila prihranke in začela misliti na lasten dom. In življenjske razmere so njima naklonile, da sta si pred petnajsetimi leti na Štibuhi začela graditi lasten dom, kjer sta si pred tremi leti omislila tudi majhno trgovino z nujnejšimi živilskimi in drugimi potrebščinami. Oba sta s kmetovanjem in trgovino polno zaposlena a kljub temu najdeta čas, da nudita skrb vdovi Jožefi in se z njo kaj pogovorita. Topel pogovor je velik dar, pravi sogovornica.

Vsi so mi povedali, da radi berejo Viharnik in so naraščeni nanj. Vsem, ki sem jih predstavil v teh vrsticah, želim še veliko let dobrega zdravja in družinskega sožitja.

Ludvik Mori



Zgornja Mislinjska dolina je bila nekoč posejana z žagami venecijankami, saj ima tukaj reka Mislinja kar precejšen padec. Sedaj obratuje tu v Stražah pri Mislinji le še Gornjakova žaga, pa še ta je na električni pogon preurejena. Vse druge so odstranili ali pa njihove razvaline še pričajo o nekdanjih pestrih časih in življenju v njih. Žalostne razvaline kaže nekdanjo zelo dobro žaga Stanka Iršiča, ki je padel pod streli kot talec med vojno.

Na sliki Gornjakova žaga v Stražah. V hišici poleg so nekoč lastniki Gornjaki stanovali.

Jože Krajnc



Eden redkih žagmojstrov, ki še obvladajo delo na žagah venecijankah je upokojenec Štefan Merzdovnik iz Mislinjske Dobrave. Z nasmehom mi je poziral sedeč na hladu pred Gornjakovo žago.

BUČNO OLJE IZ TROBELJ

Pri Fancetovih v Trobljah pri Slovenj Gradcu je letos pričela delovati prva oljarna v koroški regiji. Ko sta Olga in Viktor Hrastelj začela razmišljati o dopolnitvi dejavnosti na kmetiji, na kateri je okoli sedem hektarjev obdelovalne zemlje, sta se ustavila pri oljarni. Odločitev za oljarno pa je bila stara že nekaj let, saj je Viktor že pred nekaj leti od Jaževih v Šentilju pri Mislinji kupil nekaj strojev za oljarno. Vse skupaj pa se je začelo lani. Posejali so na okoli pol hektarja buč, ki so dobro obrodile. Iz buč so letos stisnili že okoli 300 litrov olja, kar pa je za začetek že kar veliko.

"Seveda bomo s tem delom nadaljevali in vsako leto skušali posejati čimveč buč, saj so poleg olja buče vsestransko koristne," pravita Olga in Viktor Hrastelj.

Iz Francetove oljarne pa ne bo prišlo samo bučno olje, v njej bodo stiskali tudi sončnično, repično in totrovo olje.

F. Jurač



V Francetovi oljarni v Trobljah



MARIJA MERZDOVNIK ZBIRA MLEKO

Marija Merzdovnik iz Dovž pri Mislinji že preko 30 let na zbiralnici v Dovžah zbira mleko. Poleg dela na kmetiji ji to delo ni pretežko. Čeprav so bili začetki zbiranja mleka izredno težki, so iz leta v leto težave premagovali. "Veste, težko je bilo v začetku z zbiranjem mleka. Nismo imeli primernih prostorov, kjer bi lahko nemoteno zbirali mleko. Selili smo se kot lastovke od hiše do hiše z zbiralnico, pa tudi doma smo zbirali nekaj časa mleko. Ni bilo hladilnikov in z mlekom so v toplih poletnih mesecih bile velike težave. No sedaj je mnogo boljše. Zbiralnico imamo v gasilskem domu, pa tudi hladilnik smo nabavili, da lahko mleko ohlajamo," pravi Marija Merzdovnik.

Pa še mislite dolgo opravljati to delo?

"Počasi bom morala nehati. Veste, moči mi ne dopuščajo več."

F. Jurač

Divjad in lovci

Z osamosvojitvo Slovenije smo tudi lovci pričakovali oziroma še pričakujemo glede divjadi in lova določene spremembe. Medtem ko sta "Zakon o gozdovih" (ZG) in

"Uredba o zavarovanju ogroženih živalskih vrst" (UOŽ) že opredelila tudi določene osnove in omejitve za to dejavnost je za preostali del še vedno v veljavi Zakon o lovu iz leta 1976. Vsaj do konca tega leta pričakujemo lovci tudi nov zakon o lovu ali kakorkoli se bo že imenoval. Bajе so izdelani trije osnutki, ki si v marsičem nasprotujejo. Nobenega ne poznam, to kar vem, vem od drugih, ki imajo stike z Ljubljano.

Zakon o gozdovih priznava divjadi trajnost obstoja ob pogojih biološkega ravnateljstva rastlinskih in živalskih vrst. Tako kot gozd je divjad pod skrbnim varstvom države, saj so s tem zakonom že določeni tudi odgovorni državni organi, ki so dolžni skrbeti za uresničevanje teh določil. Medtem ko je UOŽ že zavarovala tisto divjad, ki je res ogrožena (vsaj v širšem prostoru, če že ne v evropskem merilu), pa je za preostalo divjad za načrtovanje odstrela odgovorna upravna služba gozdarstva (Zavod in Sveti gozdarskih območij) v tesnem sodelovanju s predstavniki lovstva. Trdim lahko, da na območju GG Slovenj Gradec to prakso izvajamo že nekaj let in tako sodelovanje ni sporno. Nam lovcem je to sodelovanje celo v olajšanje, saj smo v dobi "samoupravljanja" prevečkrat bili v dilemi ali višino odstrela - predvsem parkljaste divjadi - načrtujemo pravilno, premalo ali preveč. Po mojem mnenju je v preteklosti večina lovskih družin (LD) načrtovala manj od dopustnega v bojazni, da bi srnjad, gamse in jelenjad preveč zdesetkala. Čutimo se odgovorne za zadovoljiv stalež. In tako naj lovci sami ugotovimo ali je v lovišču zadovoljiv stalež? Različne metode, ki so jih doslej lovci pri ugotavljanju staleža uporabljali (razne organizirane raziskave lovskih uprav in institutov), niso dale zanesljivih osnov. Tako kot mora gozdni posestnik vedeti, koliko kubikov "živega" lesa ima v svojem gozdu, kakšen je letni prirastek in koliko dreves lahko poseka brez škode za gozd oziroma v njegovo korist, tako bi morali tudi lovci vedeti za sigurnejšo osnovo, to je stalež, od katerega se glede na prirastek in ostale življenske razmere lahko brez škode za populacijo odstrela.

Manj pozorni smo doslej bili na škodo po divjadi v gozdovih. Na škodo na polju nas je kmet kar hitro opozoril, ko jo je ugotovil. Odlej pa naj bi nas gozdarji sproti opozarjali tudi na škodo po divjadi v gozdu s kontrolnimi gozdnimi ploskvami in grobo vidne škode lupljenja in objedanja dreves in nam lovcem s tem olajšali k preudarku potrebnega odstrela parkljaste divjadi. Pri ugotavljanju lokalno potrebnega odstrela naj bi v bodoče redno sodelovala tudi revirni gozdar in revirni lovec. V okviru gozdnega območja (pri nas območje

GG Slovenj Gradec) pa bo na osnovi ugotovljenih škod, zaostajanja gozdnega podmladka, statističnih podatkov predhodnega odstrela merjeno na površino lovišč in sličnih življenskih pogojev za divjad ter ugotovljenega pogina strokovna komisija na upravi gozdarstva za vseh sedanjih 24 lovišč te regije, odločala o primernem odstrelu. Sedaj strokovno komisijo sestavljajo vodje lovsko gojitvenih bazenov, vodje gozdarske službe po krajih, medobčinski gozdarski inšpektor in predstavnik ZLD Maribor. Tudi predlog novega zakona o lovu predvideva tako komisijo ali "sosvet" z vključitvijo kmetov in naravovarstvenikov. Imenovana komisija ob zaključku lovnega leta tudi preverja izvršitev predvidenega odstrela ne samo po skupnem številu, temveč tudi po strukturi sestavi (spolnem razmerju in starostnem) kar mora biti v skladu s smernicami Republike Slovenije. Nadzor nad izvajanjem vseh določil lova pa naj bi v bodoče imel tudi lovski inšpektor. Čeprav je določitev številčnega odstrela divjadi glede na neznano število dejanskega staleža odgovorna in včasih tudi tvegana naloga, pa je toliko težja še pri dejanski izvedbi odstrela parkljaste divjadi.

Smernice odstrela so namreč v širšem evropskem prostoru precej usklajene glede strukturne sestave in so rezultat dolgoletnih praktičnih raziskav življenja, prirastka, razvoja in socialnega obnašanja posamezne vrste divjadi. Medtem ko so nekdanje odstreljevali le trofejno divjad (kar tudi danes še nekateri lovci radi počno), pa po današnjih smernicah obvezno odstreliti večje število netrofejne srnjadi in jelenjadi (mladičev in ženskega spola). Tudi pri tem odstrelu je potrebno upoštevati starostno strukturo in telesno kvaliteto. Pod takimi pogoji lov ni le šport, temveč tudi trdo prizadevanje, da bi zadostili obveznostim, ki jih ima LD pri gospodarjenju z divjadjo. Seveda se morajo lovci podrediti tudi pravilni usmerjenosti pri gojitvi-odstrelu ostalih vrst (male) divjadi. Smisel in naloga današnjega lovca je, da ohranja (obvaruje) še prosto živečo divjad, ne glede na lastništvo in meje lovišč in



z odstrelom posega le toliko, da stanje divjadi ohranja v biološkem ravnotežju njenega življenskega prostora.

Dosedanja praksa je pokazala, da "evropske" smernice pri gojitvi parkljaste divjadi ni mogoče uspešno realizirati v malih loviščih in da je to možno le na večjem področju povezanosti določene vrste divjadi. Bajе tudi predlog novega lovnega zakona pri nas predvideva najmanjšo površino lovišča z 2000 ha, kot to določa tudi sedanji zakon. V dolgoletni praksi pa smo prišli do spoznanja, da je taka površina za uspešnejše gospodarjenje parkljaste divjadi (pa tudi za drugo veliko divjad) premajhna in so se LD povezale v tako imenovane gojitvene bazene, ki tvorijo nekaka zaokrožena področja in kjer je možno pri konkretnem poznavanju življenskih pogojev za divjad usklajevati odstrel po enotah lovišč za uspešni razvoj populacije in preprečevati škode po divjadi. Vsak človek, ne glede ali je lovec ali ne, ki upošteva današnja spoznanja o vlogi divjadi za človeško družbo in ceni to naravno danost v našem življenju, bo razumel, da moramo skupno skrbeti za ohranitev divjadi. Ne more si je lastiti posameznik, niti jo loviti-odstreliti po svoji zamisli in potrebi, ne da bi upošteval splošno družbeno korist danes in v bodoče.

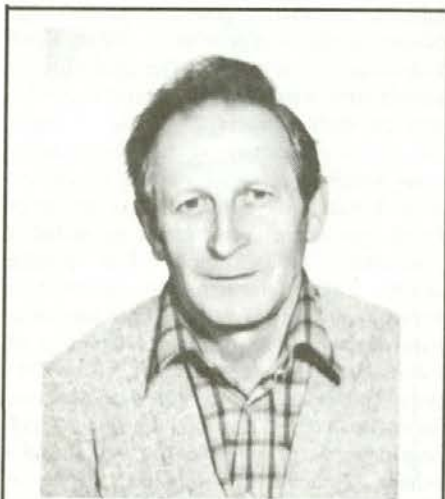
Sedaj ko je osnutek lovskega zakona še v obdelavi, se nekateri zavzemajo tudi za manjša lovišča, pa tudi povsem privatna. Toda ali je ob takem sodobnem spoznavanju razvoja divjega živalstva smiselno drobiti življenski prostor divjadi zato, da posameznik(i) namišljeno in samozavestno omejuje "svojo divjad". Ali je takemu lovcu večji užitek loviti le na omejeni površini nekaj sto ha kot pa sproščeno spoznavati lovišče in divjad na prostoru več tisoč ha! In zakaj ločevati lovca po njegovih ha gozda in ne po njegovem značaju v prizadevanju skupne skrbi za ohranitev divjadi. Ali naši poslanci z mirno vestjo lahko spremljajo zakon, ki bo dovoljeval mala lovišča in lastninsko pravico do divjadi, ki dnevno prečka nekaj sto ha površine. Upam, da bo pri tem odločanju prisotno toliko duha, da ne bodo odločali politično, temveč gospodarno in življensko.

V Sloveniji je danes okroglo 23000 lovcev. To je ogromna sila, ki jo je treba usmerjati v koristno dejavnost za ohranitev naše narave in predvsem divjadi. Pripravljenost lovcev, da varujejo divjad, naj ne bo podcenjena. Ne razdvajajmo jih v sekte z neprimernimi zakoni in predpisi. Ne vzpodbujajmo egoističnih kali, ki so bile doslej onemogočene. Zakon o gozdovih, ki predvideva tesnejše sodelovanje lovcev-gozdarjev in kmetov, je vsekakor izhodišče za v bodoče še bolj uspešno gospodarjenje z divjadjo, kot je bilo doslej ob samoupravljanju lovcev. Lovci se moramo temu prilagoditi in z našimi izkušnjami obogatiti skupno delo.

Mirko Kumer

JAKOB ROŽEN, "GAČNIKOV JAKA" - 70 LET

S prijetno proslavo v krogu svojih najdražjih, sorodnikov, sosedov in svojih najboljših prijateljev je v soboto, 9. aprila 1994 pri Dularju tudi neumorni Jakob Rožen, "Gačnikov Jaki", ki je doma v Podgori pri Kotljah, opozoril, da si bo 24. aprila 1994, naložil svoj 7 križ v življenju. Nič ne pomaga, čas beži, leta tečejo in minevajo vse prehitro. Le tu in tam nas kakšen jubilej, proslavljena obletnica spomni na to, da si je ta ali oni med nami naložil svoj 5, 6, 7 ali 8 križ v življenju, 70 let "Gačnikovega Jakana", je bilo zelo pestrih in bogatih po življenjskih preizkušnjah, ki so ga doletele. Kot kmečkega otroka je čakalo delo na kmetiji. Potem je prišla krvava druga svetovna vojna: Jaka je bil partizan v Savinjski dolini, ujetnik v zloglasnem ta-borišču smrti v Dachau. Komaj je preživel in se srečno vrnil domov. Še vsega izčrpanega od nečloveškega trpljenja in gladovanja v taborišču ga zgodaj spomladi leta 1946 že najdemo na Črnem vrhu nad Kotljami, kjer prostovoljno dela in pomaga podirati macesne za hotuljsko elektrifikacijo. Kljub težkemu in zelo napornemu delu je Jaka poln energije in načrtov za lepšo prihodnost. Zaposli se v železarni Ravne, kjer je ostal do upokojitve. Poročil se je. Prvi v Kotljah je pričel



Jakob Rožen

graditi novo, lepo, takrat najmodernejšo hišo, bilo je to leta 1951.

Kaj bi še povedal? To, da je Gačnikov Jaka, še sedaj v pokoju pri sedemdesetih letih aktiven, vsestransko prizadeven človek, da je dober zakonski mož, oče, sosed, ki rad pomaga,

kjer je treba. Nasmejan, šegav, včasih kar malo "žleht" je Jaka pravi, pristni domačin, Hotuljec in Korošec. Našemu Jakobu Roženu, "Gačnik-ovemu Kakanu", želimo še mnogo zdravih in srečnih let med nami in še kakšno obletnico, vredno praznovanja.

Rok Gorenšek

Naši jubilaranti

Meseca aprila
in maja praznujejo

10 LET DELA

Ivan ČURIČ, GO Črna

20 LET DELA

Filip LESKOVEC, Uprava GG
Franc PAČNIK, GO Slovenj
Gradec

30 LET DELA

Filip RUPREHT, Gradnje
Oto ŠIRNIK, Gradnje
Dušan VOLMAJER, GO Radlje

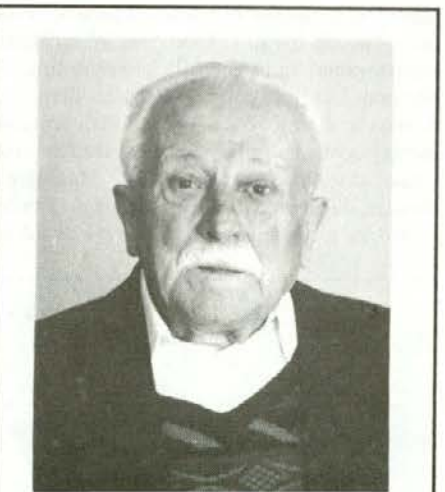
RUDOLF MELANŠEK - 80 LET

Kar pogledajte ga, tega našega 80 let starega Rudolfa Melanška iz Razbora. Njegova pot ni bila lahka, saj je moral, star komaj 4 leta, že v rejniško družino v Zavodnje nad Šoštanjem, po domače h Koželju. Zapustil jih je oče in mami ni preostalo drugega, kot da so otroci šli od doma.

Rudolf je bil pri Koželju 8 let in nato ga je starejši brat Štefan preusmeril za pastirja k Dolopstu v Šentvid nad Zavodnjem.

Tam je dorastel za hlapca in se pozneje sam odločal o svoji usodi. Druga svetovna vojna ga je zajela v Dobrli vasi na Koroškem in od tam v letu 1944 so ga dali v nemško vojsko, kjer je bil tudi 1945 leta v mesecu juniju ujet. V Italiji v Palomi je kot nemški ujetnik videl in slišal o italijanskih in slovenskih partizanih, saj so bili vsi v enem logarju. Ko so ga potem izpustili Amerikanci je v jeseni 1945 prišel nazaj k mami v Šoštanj. Zaposlil se je v rudniku lignita v Velenju, a se je kmalu vrnil k sestri nazaj h Krničniku pod Uršljo goro in se zaposlil pri Gozdni upravi v Črni. Bil je sekač.

Spoznala sva se in se leta 1945 poročila v Čemerju pod Uršljo goro, kjer je takrat bival župnik Ludvik Vetern.



Rudolf Melanšek

Nato naju je pot 1951 zanesla nazaj v moj rodni kraj, kjer se je Rudi le težko udomačil. Zakaj ljubil je kmetije izpod Uršlje gore: kot Močivnikovo, Krpunovo, Krničnikovo, bil je pač domačin. A življenje kroji svojo usodo in se je privadil ljudi in okolja. Postal je zopet

sekač, hodil ure daleč na delo. Že zjutraj ob 5 uri je zavihtel sekuro in cepin na ramo in je odšel iz Suhidola peš v Jelenovo frato, kjer se je delalo po cele dneve. Ni bilo nobenega prevoza, nobene motorne žage, delalo se je vse ročno in s kakšno voljo. Vendar bolezen mu ni prizanesla in leta 1970 se je moral invalidsko upokojiti. Dolgo ni mogel razumeti, da se mu je to pripetilo. A čas in delo naredi svoje.

Danes, ko po toliko letih premišljuje, kaj vse je bilo treba urediti, je srečen in zadovoljen, želi, da bi bil le zdrav in nič mu ne bi manjkalo. Res je, ko je človeku dobro, se ti vrstijo bolezni ena za drugo. Tako premišljuje in ugiba 80 letni Rudolf iz Razbora.

Dragemu možaku zapisala te vrstice
žena Štefka

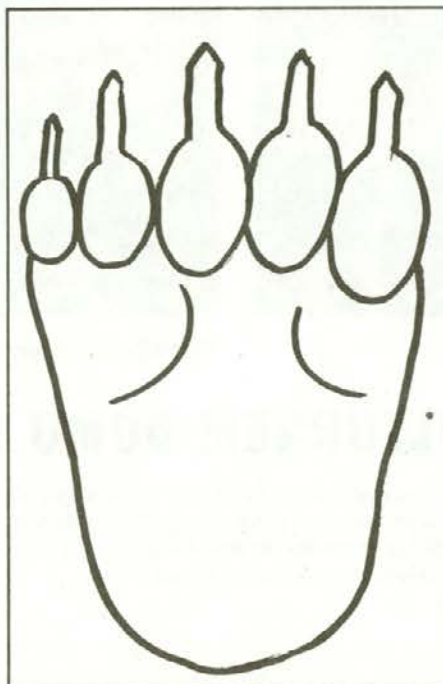
MEDVEDJE SPOROČILO

Oglašam se vam iz najbolj mirnega kotička koroške regije. Toplo veme me je predramilo že v mesecu marcu leta 1994. Tako sem si utegnil ogledati večji del zgornje Mežiške doline. Zadrževal sem se predvsem na področju Smrekovca, zadnji sneg pa me je prisilil, da sem se spustil v Koprivno. Sporočam vam, da so bila lisičja mrhovišča še kar dobro založena, lovci pa še kar strpni - razen nekaterih izjem. Sem kulturno vzgojen medved in do sedaj nisem razstrgal nobene ovce, čeprav nekateri naidebudi jagri to komaj čakajo. Sosedje Avstrijci trdno upajo, da me ne bo premamili klic divjine in da se ne bom spozabil ter pričel klati.

Ker je gozdnata pokrajina med Peco, Olševo in Smrekovcem polna divjadi, potrebna pa je tudi naravna selekcija, ne bom postal ubijalec domače živine. Kljub temu, da za vstopno vizo ponujajo Avstrijci veliko vsoto šilingov, se še nisem odločil, ali bom zapustil deželo kralja Matjaža.

Lepa pokrajina, mir, pa morda nekontrolirana paša ovc čez leto, so glavni vzroki za prijetno bivanje v odpisanem koncu Slovenije. Da je res tako, lahko potrdijo vneti opazovalci in zasledovalci, saj se po vaših gozdovih klativa kar dva. Veselje ljubiteljev narave vam sporočam, da letos gobarskega divjanja in nekulturnega trganja črnice ne bo in vas prav lepo pozdravljam iz Črne.

Gorazd Mlinšek



Medvedove stopinje v snegu pri Lesjaku (K.O. Koprivna). Posnel: Dodi 13. aprila 1994.

GOZDARSKI SMUČARSKI DAN

Tudi letos so slovenski gozdarji organizirali tekmovanje v veleslalomu in tekih. Tekmovanje je bilo 12. marca na Rogli, udeležili pa so se ga tudi kolegi iz Avstrije.

Reprezentanca Gozdnega gospodarstva se je uvrstila na odlično drugo mesto, posamezniki pa so dosegli naslednje rezultate:

VELESALOM ŽENSKE:

Petra KREVIH 3. mesto

VELESALOM MOŠKO DO 35 LET

Branko GROBELNIK 4. mesto

Zdravko MIKLAŠIČ 8. mesto

Gvido GARBUS 32. mesto

VELESALOM MOŠKO OD 36 - 45 LET

Bogdan KUTIN 3. mesto

Jani MIKELN 5. mesto

Leopold MORI 14. mesto

VELESALOM MOŠKI NAD 45 LET

Franc PLESEC 1. mesto

TEKI MOŠKI DO 35 LET (10 km)

Ivan ŠTORNİK 8. mesto

TEKI MOŠKI OD 36 DO 45 LET (10 km)

Hinko ANDREJC 4. mesto

Ekipno so si delili prvo mesto blejski gozdarji in kolegi iz Avstrije, drugi so bili naši, tretji pa Celjani. Sodelovalo je osem ekip.

I. Robnik



Janko Krajnc
62380 Slovenj Gradec
Tomšičeva 3
tel. 0602 42733
fax 0602 42833

POSEBNA PONUDBA

Po zelo ugodnih cenah (770 DEM + prometni davek) prodajamo globinske stepalnike - sesalce za prah.

Na zalogi imamo tudi večjo količino raznih čistilnih sredstev za gospodinjstva in industrijske prostore.



Igralska skupina Kulturnega društva Mislinja



Krjavelj pripoveduje, kako je hudiča pre sekal

DESETI BRAT V KULTURNEM DOMU SLOVENJ GRADEC

Ob 150 letnici rojstva pisatelja Josipa Jurčiča je Kulturno društvo Mislinja pripravilo igro po njegovem romanu Deseti brat.

Slovenjgraškemu občinstvu se je igralska skupina predstavila v petek, 15. aprila v kulturnem domu.

Dinamična igra Slovincem dobro poznane zgodbe je navdušila obiskovalce predstave, ki so se na glas smejali Krjavljevimi dogodivščinam in sočustvovali z Manico in učiteljem Kvasom ter občudovali dejanja desetega brata.

Le škoda, da gledalcev ni bilo za polno dvorano.

I. Robnik

Kulturni utrinki iz Črne

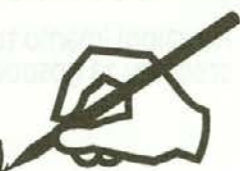
Večina ljudi pozna Črno na Koroškem kot kraj na koncu sveta. Tam propadajo gozdovi, v bližini Črne je Dolina smrti, ljudje ostajajo brez dela itd. Vendar pa ni vse tako črno v Črni. Kljub vsemogočim krizam, Črnjani in okoliški kmetje še niso zgubili volje do življenja. Dokaz za to je tudi velika volja do kulturnega udejstvovanja. Gospodarstvo "crkuje", kultura - še posebno amaterska živi. V Črni prepevajo kar štirje pevski zbori. Krajanom prepeva mešan pevski zbor "Mato" pod vodstvom Mojce Kovač, gozdarje in kmete kdaj pa kdaj zabava moški pevski zbor "Gozdar". Med pevci pa so tudi kulturni zanesenjaki, ki se vsak teden zberejo v nonetu. Njihov pevovodja je Marjan Trdina. Tudi oni so zapeli že preko koroških mej. Pa tudi ob zadnjem slovesu v Črni ne gre brez pesmi. Prav lepo ti zapojejo upokoje - člani pogrebnega pevskega zbora.

Če pa zaideš v nedeljo k maši, lahko poslušаш tudi pevce in pevke cerkvenega zbora. Pevovodja ostalih zborov je Simon Potočnik.

Imamo pa v Črni zaprt hotel. Kulturna dvorana pa je kljub zaprtem ogrevalnem sistemu na voljo kulture željnim krajanom.

Tako so v njej nastopili v aprilu otroški pevski zbori koroške regije, svoj koncert je imel MPZ "Mato". Kulturni program pa so priredili tudi pevci MPZ "Gozdar", ki so povabili v Črno mešan pevski zbor "Stane Sever" iz Škal pri Velenju. Kljub podobnim težavam v amaterski kulturi, so nam popestrili zoperno vsakdanost in nam vlili novih moči pri kulturnem udejstvovanju in upanje na nove materialne moči sponzorjev.

Gorazd Mlinšek

dopisujte v glasilo 



15 let Rotovnikove jame

Jure Rotovnik, ki se je rodil v številni Klevčevi družini na Legnu pri Slovenj Gradcu, si je poiskal delo med velenjskimi rudarji, v Skornem pri Šoštanju pa si je našel zakonsko soprotnico, kjer si je ustvaril tudi družino.

Ko je leta 1978 Jure urejal temelje stanovanjske hiše, je po naključju odkril nekakšno jamo z razpokami. Ker je bil v tistih časih Jure rudar, mu je bilo jasno, da se v tej jami nekaj skriva in je jamo začel raziskovati. S pomočjo jamarjev "Podlasica" iz Topolšice so začeli jamo raziskovati in prav topolški jamarji so bili tisti, ki so prvi prišli v izredno lepo aragonitno dvorano, v kateri sta glavna dva kapniška stebra, kot zanimivost jame pa so redki aragonitni ježki, katere lahko najdemo samo v dveh jamah na slovenskem in sicer v kamniški jami ter v ravenški jami nad Cerknim.

Ko so prva odkritja jame bila tu, se je Jure Rotovnik odločil, da bo začel jamo urejati v dveh etapah. Takoj po odkritju jame leta 1978 so v jamo s pomočjo Rudnika lignita Velenje napeljali električno razsvetljavo, potem pa so jamarji šaleškega jamarskega kluba iz Topolšice skupaj z Juretom in njegovo družino temeljito raziskali jamo in jo naslednje leto uredili za turistični ogled. Zatem so urejevali tretji del jame in tako skupna dolžina urejenih rogov jame danes znaša 60 metrov. Seveda pa bo Jure Rotovnik in njegova družina s pomočjo topolških jamarjev v bodoče še urejal nove rove.

Rotovnikova turistična jama pa je 23. aprila letos slavila svoj 15. rojstni dan. (Ta dan na jurjevo pa je gođoval tudi sam Jure Rotovnik op.p.). Turistično društvo Šoštanj in Turistična jama Rotovnik sta ob tem jubileju pripravila - turistični dan v Rotovnikovi jami. Prireditve se je udeležil tudi predsednik Turistične zveze Slovenije dr. Marjan Rožič ter predstavniki



Kapniški steber v Rotovnikovi jami

turističnih jam Slovenije, ki so se srečali v predjamskem prostoru na svečani seji, zatem pa so razvili zastavo Rotovnikove turistične jame, na kateri je zaščitni znak te jame; to je aragonitni ježek. Dr. Marjan Rožič pa je Juretu Rotovniku in njegovi družini podelil priznanje Turistične zveze Slovenije.

Turistična jama Rotovnik je 13 jama na Slovenskem in je ena najmanjših. Ta kraška jama je gotovo velika turistična pridobitev v Šaleški dolini in je vredna ogleda. Doslej je to jamo obiskalo že preko štirideset tisoč obiskovalcev.

F. Jurač

Po Kajuhovi poti

Kolona, kolona! Mi smo megla in megla je vata, v katero zavijamo svoje spomine. Kajuh, Kajuh, ponočni črnolasi fant, tako nekako je rekel znani pisatelj. Leganda, ki bi bila manj pretresljiva, če ne bi takrat na pustni torek...

Zdravilišna zgradba, obdana z drevesi. Naš korak se zliva z asfaltom. Hoja skozi gozd, poln smolnatih dreves, kot bi se smola cedila na cesto, vedno počasneje stopam, cedijo se misli iz zaspanih možganov, ki jih prebuja tišina gozda.

Nejasno se v višavah kažeta obrisa zvonikov, kot bi se bila odmaknila eden od drugega. Od kod neki imam to v spominu? Sv. Križ nad Belimi vodami... Kolona tipa dalje, premraženi, lačni borci se pomikajo z zadnjimi močmi, Kajuha so same oči, ki prodirajo izpod črnih obrvi. Da, sedaj se spominjam! Bilo je za prvi november, nekdo je pel: Samo en cvet, en češnje cvet... Sedaj smo pri hiši, kjer je omahnil s praga. Hiša je preurejena, pred njo se sprehaja pes doberman s svetlečo dlako, starka pred hlevom potrpežljivo odgovarja, pes se naveličano vrne v hišo. Spet smo na poti in spet se pomenjukujemo. Zaostala sem in se še večkrat ozrem nazaj: omahnil je in ni bilo več pesmi. Morda tudi tako ne bi bilo več pesmi? Ampak zakaj tako mlad? "Preveč je sreče v srcu mojem, morda bom spet v objemu tvojem, in žalosti je v njem preveč"... potem pa streli... in tišina.

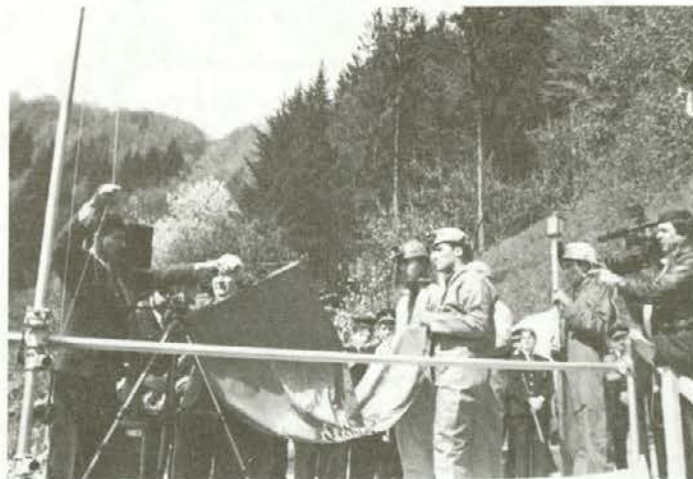
Spet pesnim. Povsod samo podoživljam in pesnim. Tale cesta je edini porok, da sem res tu, sedaj, pravkar, cesta, ki ji ni kraja, kot bi jo nekdo predstavljal pred nas. Zavem se žeje in utrujenosti, pogled roma k Sv. Križu, drevesa kot stožec oklepajo zvonika. Je to res zadnji klanec? Vrh nam obljublja tolažbo, iz kapele nas milostno gleda Mati božja, sodobne romarje, ki iščejo svojo resnico.

Na vrhu pa vendar dočakamo izpolnitev. Sij sonca greje nas in ko se ležeč v travi oziramo kvišku, tudi zvonika in naenkrat spoznam, da je tako že dolgo in še bo in da se je najboljše prepustiti trenutkom, ki jih odštevajo tile zvonovi, zato zaprem oči in ne mislim več na nič.

Milena Cigler



Dr. Marjan Rožič v pogovoru z Juretom Rotovnikom



Ob sodelovanju topolških jamarjev z baklami so razvili zastavo Turistične Rotovnikove jame

PIHALNI ORKESTER RAVENSKIH ŽELEZARJEV – DRŽAVNI PRVAK

Pihalni orkester ravenških železarjev se je po nekajletnem premoru spet udeležil republiškega tekmovanja pihalnih orkestror. Menjava generacij in strokovnega vodstva ter splošno pomanjkanje denarja so namreč za nekaj časa zavrle tekmovalni duh med godbeniki. Letos pa smo se pomlajeni in pod taktirko mojstra, našega dolgoletnega prijatelja, solista mariborske opere Srečka Kovačiča tekmovanja na republiškem nivoju v prvi težavnostni skupini spet udeležili. Tokrat smo nastopili v družbi izvrstnih orkestror iz Viča, Logatca, Senovega in Cerknice. V tekmovalnem programu smo se predstavili z dvema skladbama: s Pastoralno suito, ki jo je predpisala tekmovalna komisija ter z uverturo Odisejeva vrnitev, katero smo sami izbrali in jo naši zvesti poslušalci najbrž tudi poznajo.

16. aprila ob 17. uri se je v kulturnem domu v Krškem zbrala domala vsa slovenska strokovna orkestralna srenja. Napetost v pričakovanju je bila na vrhuncu. Že po prvih akordih uvodne skladbe za segrevanje (suite Peer Gynt) je bilo jasno, da je ravenski orkester kljub novi preobleki še vedno tisti stari blagozveneč, intonančno natančen ter tehnično zanesljiv kolektiv, ki ga je mojster Kovačič suvereno popeljal preko vseh tenkočutnih solističnih mest do slavnostnega finala. Burni aplavz ob koncu ni bil slučajen! Tričlanska mednarodna komisija je pihalnemu orkestru podelila zlato odličje in 93,3% vseh možnih točk, kar je pomenilo tudi absolutno prvo mesto med vsemi nastopajočimi.

Vzdušje je bilo nepopisno. Čestitke so deževale z vseh strani. V nadaljevanju večera, ki se je potegnil pozno v noč, je bilo pozabljeno vse odrekanje ter vsi nedeljski dopoldnevi, ki smo jih žrtvovali za ponovno afirmacijo in napredek orkestra.

Naslednje leto se bomo spet preizkusili pred tekmovalno komisijo v družbi najelitnejših slovenskih pihalnih orkestror. Leta 1997 pa je ponovni zbor vseh najboljših svetovnih pihalnih orkestror v Kerkradeju na Nizozemskem. Za udeležbo na tem elitnem in prestižnem tekmovanju je potrebno dvoje: mojstrsko igranje in finančna sredstva. Za zagotovitev prvega predpogoja se na Ravnah ni bati. Za drugega pa ...

Brane Širnik



Ljubljanska banka

Koroška banka d.d.
Slovenj Gradec

**Pravi naslov
za denarne zadeve**

Banka odobrava vse vrste posojil in sprejema
depozitna sredstva po konkurenčnih pogojih!





KDOR JE LJUBLJEN, NE UMRJE, OSTAJA V SVOJIH!

Ponedeljek se je rodil kot dan enak dnevu, ki bo od človeka zahteval dnevni davek dela. Pa vendar je bil za Jožico Vrhovnik, Albino Založnik in njune može, vnuke, pravnike najstrašnejši dan v življenju. Tiho je sonce poljubljalo dan, ko je zahajalo za goro, in 17. ura je bila za njih boleč trenutek, saj je v tej uri umrla ljubeča mati, babica, prababica Konečnik Terezija v častitljivi starosti 83 let. Kako boleča je beseda: Matere ni več!

Resničen je slovenski pregovor, ki pravi: "Spoznaš jo takrat, ko jo zakrije grob! Življenska knjiga pokojnice nam govori: zibelka ji je tekla pri kmetu Predniku na Vrhah pri Slovenj Gradcu. V rojstni knjigi je zapisano, da se je rodila 14. 10. 1911. Družina je štela 8 otrok, dva še živita, ostali so umrli, eden je padel v partizanih. Dve leti je bila stara,

ko ji je umrl oče. V 23 letu je spoznala Lampretovega Jožeta in sta se poročila. Tri hčerke, so bile njuna sreča, vendar prva Olga, je njima umrla, ko je bila stara 6 mesecev. 50 let je štel njun zakon. Njena dobrota je bila tako velika, da vsak, ki je stopil v njen dom, pa naj je bil reven človek ali bogatin, vsak je odšel bogato postrežen. Zato je njeno slovo tako boleče! Pesem godbe ZB Šentjanž je nam orosila oči Polje, kdo bo tebe ljubil? Številni venci, premajhno pokopališče je bilo dokaz, kako smo jo cenili. Številne gospodinje, ki jih je učila šivanja, kuhanja, nadaljujejo njeno delo. In ta njena dobrota bo šla iz roda v rod in nam je vsem v poduk, da le z dobroto, ljubeznijo lahko človek nekoč Bogu ponudi žuljeve roke, ki so poročstvo za večnost.

Viktor Levovnik



MAMA!
*Kot naša hiša je tvoja ljubezen,
kot krušna peč je tvoje srce,
kot topel kruh so tvoje dlani.*

T. Kuntner

Ljudmila Balant Rutnikova Milka

V neizmerni žalosti ne moremo dojeti, da je mnogo prezgodaj utihnilo utrjeno srce naše ljube mame, bice in prababice Milke Balant iz Gradišča. Zibelka ji je stakla 12. septembra 1928 kot najmlajši od petih hčera Rutnikove domačije. Ostala je na kmetiji, kamor se je leta 1948 priženil njen življenski sopotnik Ferdinand. Skupaj sta povila pet otrok: Mirka, Milko, Anico, Zofijo in Jožeta, katerim je materinsko ljubezen vlivala do zadnjega diha.

Veliko veselje in radost pa je doživljala s svojimi vnuki in vnukinjami, na katere je prenašala svojo vedrino, igrivost in življensko voljo. Srečna je bila, ko smo bili ob domačem ognjišču zbrani vsi njeni.

Bila je skromna, poštena in marljiva. Vrt, travniki in polje so bili njeno delo in veselje. Zanj so bila jutra vedno rana, večeri pa kasni.

Težko delo in skrb pa je načenjalo njeno zdravje. Pred šestimi leti ji je umrl

mož, ki je bil odvisen od njene pomoči, saj je bil priklenjen na posteljo. Še večjo bolečino ji je zadala prerana smrt sina Mirka. Čeprav je bila močna in neomajna, je bilo to za njeno bolno srce prehud. Bolehala je, se zdravila v bolnišnici in ob veliki noči, ko jo je pomlad znova vabila v naravo, je morala nepričakovano kloniti. Njeni najdražji, sorodniki, sosedje, prijatelji in znanci se je bomo vedno spominjali in zelo jo bomo pogrešali. Vsi tisti, ki jim je bila krstna ali birmaska botra se bodo radi spominjali njenih skromnih pisank.

Hvala tistim, ki so kdaj prisluhnili njenim težavam in storili zanj kaj dobrega. Vsem, ki ste jo prišli pospremit k zadnjemu počitku, ji poklonili toliko lepega cvetja in sveč, nam pa izrazili sožalje, iskrena hvala. Hvala sosedom za pomoč, Hedviki Anželak za besede slovesa in župniku g. Jožetu Turku za zadnje slovo.

Njeni otroci z družinami



KRIŠTOF EMIL (1932 - 1994)

Smrt zapira vrata prihodnosti. Vedno je prerana, še posebej, ko poseže med prijatelje, znance in sorodnike. Težko se je sprijazniti z resnico, da nekoga dokončni ni, da ne bomo več srečevali znanega obraza, ki je bil še včeraj med nami. V trenutku postane neizprosna resnica, kateri ne more nihče ubežati in ti poruši vse načrte in prihodnost. V bolečini, ki jo čutimo danes, nam podzvestno prihajajo v spomin besede velikega misleca, ki vprašuje: "Komu zvoni?" To vprašanje nas opominja, naj nikar ne sprašujemo, kajti v naslednjem trenutku lahko zvoni tebi ali meni. Smrt, ta neizprosna kosa, v delcu sekunde poruši zgradbo, pa če stoji še na tako trdnih temeljih. Čeprav smo vedeli, da je bil bolan že dalj časa, prejel je težko operacijo na pljučih, se še ne moremo sprijazniti, da ga ni več med nami. Zgubil je zadnjo bitko v življenju. Odšel je tja, od koder ni vrnitve.

V obsevu Uršlje gore je preživel otroška leta. Bil je tudi furman, les je prevažal z Uršlje gore v dolino. Vse to ga je navdušilo za poklic gozdarja. Vpisal se je na srednjo gozdarsko šolo, jo uspešno končal in se vrnil nazaj na Koroško. Kot gozdar je služboval v gozdarstvu Radlje, na občin v Dravogradu kot inšpektor, najdalje do upokojitve pa na gozdarstvu v Dravogradu. Delo revirnega gozdarja je opravljal na področju Selovca, najdalje pa v revirju Košenjak. Skupaj s svojimi nadrejenimi je sodeloval pri načrtovanju in izgradnji sistema gozdno-kamionskih cest, ki so bile pogoj za nadaljni razvoj kraja, v katerem je služboval. Z občutkom je znal uskladiti potrebe razvoja kraja, ki so temeljile na bogastvu gozdov na tem območju. Ob vseh mogočih pritužbah je s svojo mirstojno in preudarnostjo znal uskladiti vedno večje potrebe po sečnjah, obenem pa optimalno skušal ohraniti biološko stabilnost gozdov. Tudi po njegovi zaslugi so gozdovi na tem območju ohranili svojo proizvodno kondicijo za opravljanje vseh funkcij, ki jih od gozda

pričakujemo. Živel je s krajem, z ljudmi, vedno je bil dobre volje, pošten sodelavec, rad je pomagal z nasveti svojim sodelavcem, krajanom, posebno pa gozdnim posestnikom v njegovem revirju. S svojim strokovnim znanjem in močmi je skušal ljudem pomagati, jim omogočiti, da bodo ostali na kmetijah, nadaljevali z razvojem in dostojno živeli. Kot gozdar je bil jutraj vedno ob uri na delovnem mestu, nikoli pa ni gledal na osemurni delovnik, tudi ne ali je sobota ali nedelja. V vsakem času je skušal ustreči željam in potrebam ljudi v njegovem revirju. Med prvimi je bil pri reševanju ob elementarnih nesrečah, nesebično je pomagal ljudem v stiski.

Reka Drava in potoki v tvojem revirju danes žalostno šumijo, smreke, bori, nacesni in drugo rastlinstvo, rahlo in tožno sečest. Žalujejo za gozdarjem, ki jih je leta dolgo z vso skrbjo negoval in jim posvečal svojo skrb v njihovem razvoju in obstoju.

Vendar, dragi Emil, mimo počivaj v tesnem in trdem objemu koroške zemlje, kajti nasledniki bodo znali nadaljevati tvoje začeto delo - nasledniki, ki si jim tudi ti svetoval. Ugasnil je prijazen in dobrodušen nasmeš gozdarja. Gozdovi in logi bodo zamaš pričakovali njegovega obiska. Nikoli ni tarnal, nikoli govoril o svojih težavah, čeprav smo vedeli, da so. Imel je voljo in moč, kar smo pri njem zelo cenili. Če ima življenje svoj smisel, mora imeti smisel tudi trpljenje, saj sodi v življenski okvir. Zahvaljujemo se ti za vse, kar si dobrega storil. Smrt je premagala življenje, toda dobrih del in ljubezni do narave ni mogla. Cvetje, ki bo krasilo tvojo gomilo, bo vez med teboj, tvojimi dragimi in nami. Nam bodo ostali lepi spomini na te, na vesele in srečne trenutke v življenju, ki smo jih preživeli skupaj s teboj.

Naj ti bo, Emil, lahka domača gruda in večen mir! Domačim pa močna volja za premagovanje bolečine v teh težkih trenutkih.

V imenu koroških gozdarjev izrekam svojcem in sorodnikom globoko sožalje.

Ferdo Knez



JOŽE JESENIČNIK

Pretreseni stojimo pred sveže izkopano in mnogo prezgodnjo gomilo, kamor smo te položili. Ne moremo doumeti, da je vest, ki nas je prešinila v zgodnjih jutranjih urah prvomajskega jutra, resnična. Zastal nam je dih, besede so onemlele in spraševali smo se, ali je to sploh mogoče? Kruta in neusmiljena je bila usoda, ko ti je pretrgala življensko pot. Na poti domov je tebe in tvojega prijatelja Mirana izdala cesta. V cvetu

mladosti poln mladostne radosti in veselja si umrl. Mlad! Mnogo premlad.

Letos 21. septembra bi praznoval svojo 22. pomlad. Sklenil si svojo življensko pot v prvem majskem jutru. Iz belega majskega cvetja smo ti spletili venec žalosti in te položili v grob k tvojemu očetu, umrlemu pred štirimi meseci. Hvala ti in mirno počivaj.

F.J.

VIHARNIK izdaja Gozdno gospodarstvo Slovenj Gradec, p.o. Uredniški odbor: Ida Robnik, Majda Klemenšek in Gorazd Mlinšek. Urednica: Ida Robnik, lektorica: Majda Klemenšek. Tehnični urednik: Bruno Žnidaršič. Naklada: 1900 izvodov. Tisk: TGP CODA PRESS, Maribor. Dovršitev: GZP MARIBORSKI TISK, Maribor, 1994.

Na podlagi mnenja Ministrstva za informiranje z dne 30. 1. 1992 je VIHARNIK proizvod informativnega značaja iz 13. točke tarifne številke 3, za kar se plačuje pet odstotni davek od prometa proizvodov.

NAJ BO TUDI MAJNIK MESEC SREČE, MESEC DRUŽINE

Leta so minila in ne spominjam se več, katerega leta je bilo, ko sem hodil po damačih logih, ob njivah, cvetočih drevesih in pesem čričkov je tako donela po naši lepi dolini, kjer mineva moje življenje. Nebo je bilo jasno, čisto, vonj majskega cvetja se je širil iz naših travnikov. Kapelice, ki so še danes ob naših poteh, so bile v čast majske kraljice vse okrašene s cvetjem. Spomnil sem se pesmi že pokojnega Gradnika, ki je o majniku tako lepo zapisal: O kje si že tisti maj, ko smo trgali bosonogi rože za, Marijo, tvoj oltar in s tem si osrečevali mladost. Pa se danes vprašamo: Kaj iščemo? Osupel sem se zdrznil! Še iščemo človeka, se je razlegal glas v meni. Ali še znamo iskati pot resničnega spoznanja, tistih vrednot, ki so še mnogim tuje? Ob takšnem razmišljanju sem zagledal dva mlada človeka. Držala sta se za roki, si dopovedovala, da bo nekoč njun zakon sama sreča, da se bosta znala odpovedovati, graditi svojo družino na veri in sreči! A zakaj danes ljudje trepetajo za svojo usodo? Tedaj sem pa pričel spoznavati, da je tudi danes lepo živeti, da naj bi bile tudi danes in še naprej naše kmečke družine temelj Slovenstva. Naj

velika kmečka miza še ostaja gnezdece, kjer se zbiramo, kjer načrtujemo, kjer se sklepa tudi ljubezen.

Ob moji že pozni jeseni življenja sem začutil neko polnost in veselo razpoloženje, voljo do življenja, voljo do ljubezni, ki jo nam deli majnik to je mesec ljubezni, sreče, dobrote. Takrat je luč zablestela v meni. Blodečemu človeku mi osvetila plot, da sem tudi sam spoznal vrednote družine, kateri sam pripadam.

Zavedamo se, da so vrednote naših poti del nas samih, naj jih sleherni nosi v sebi. Dovolj je, da človek seže v svoje srce in spozna bo, da tudi v današnjem času živijo dobre lastnosti, ki neprestano čakajo, da pridejo na dan. To seveda z našo voljo in odpovedjo. Zavedamo se, da je v nas ostala velikonočna svetloba, skrivnostno močjo vstajenja. To je edinstven trenutek, ki nam odkriva pot do bližnjega. Naše družine naj postajajo temelj Slovenstva, naj bodo močne in srečne tudi v letošnjem maju mesecu ljubezni!

Viktor Levovnik



*Skromno, tiho si živel,
za nas si delal in skrbel,
srce ljubeče zdaj v grobu spi,
nam pa rosijo se solzne oči.*

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega
dragega moža, očeta, dedka,
pradedka in brata

MIHAELA VIVODA
Potočnikovega očeta iz Gornjega Doliča

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znanecem, ki ste nam v najtežjih trenutkih priskočili na pomoč in v tako velikem številu pospremili pokojnika na zadnji poti, mu darovali vence, cvetje, sveče in za svete maše. Hvala zdravniku Zdravstvenega doma Mislinja in patronažni sestri Majdi za obiske na domu, šentflorjanskim pevcem za zapete žalostinke, govorniku za izrečene besede slovesa ob odprtem grobu, pogrebni dejavnosti Jerneja Završnika iz Šentilja pri Mislinji ter gospodu župniku Francu Gornjaku za pogrebni obred.

Žalujoči: žena Marija, snaha Anica, sina Miha in Stanko, hčerke Marica, Jožica, Cvetka in Zorka z družinami, vnuki in pravnuki, brat Pongranc in sestre Tilda, Francka in Lojzka.



ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage
mame, babice in prababice

JOŽEFA JESENIČNIK
1914 - 1994
Urmove Pepce iz Tolstege
vrha pri Mislinji

se vsem, ki so jo v tako velikem številu spremljali na zadnji poti, ji darovali vence in cvetje, sveče in za svete maše, najlepše zahvaljujemo. Hvala vsem, ki so kakorkoli pomagali v najtežjih trenutkih in nam izrazili sožalje. Iskrena hvala dr. Marjani Predikaki ter vsem zdravnikom in strežnemu osebju "C" oddelka slovenjegraške bolnišnice za lajšanje bolečin in nego v zadnjih trenutkih. Hvala tudi govorniku Marjanu Križaju za ganljivo izrečene besede slovesa ob odprtem grobu, šentiljskim pevcem za zapete žalostinke ter g. kaplanu Leopoldu Koratu za opravljen pogrebni obred. Enako zahvalo izrekamo tudi pogrebni dejavnosti Jerneja Završnika iz Šentilja pri Mislinji.

Žalujoči: otroci z družinami



V SPOMIN

PETRU MEHU
iz Završ nad Mislinjo

Spet je prišla pomlad v deželo,
se vsak življenja veseli,
a v srcih naših ni veselja,
ker tebe več med nami ni.
Pred petimi leti še poln življenja,
načrtov novih si snoval,
še slutil nisi, da pred tabo
je dan, ko tiho boš zaspal.
Počivaj mirno v grobu hladnem,
sam Bog ti večni daj pokoj,
spomin na te živel bo z nami,
saj v mislih vedno smo s teboj.

Vsi tvoji

ZAHVALA
Ob bridki in nenadomestljivi izgubi našega dragega
moža, očeta, starega očeta, brata, strica in bratranca

OSKARJA ROTOVNKA
gostilničarja iz Legna,

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nam pomagali v tistih težkih trenutkih in našo bolečino sprejeli za svojo. Zdravnikom in medicinskemu osebju internega oddelka Splošne bolnišnice v Slovenj Gradcu za nesebično skrb in nego in lajšanje bolečin v zadnjih urah njegovega življenja, številnim članom lovskih družin za lovski pogreb, gasilskim enotam iz bližnje in daljne okolice za častno stražo in spremstvo, govornikom za ganljive in tolažilne besede in širok oris pokojnikovega bogatega in plodnega življenja, pevskim zborom in pihalni godbi za pretresljive žalostinke, duhovnikom za pogrebno mašo in pogrebni obred ter vsem sosedom, prijateljem znanecem in kolektivom, ki so nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče, naročili spominske maše in ga tako množično pospremili na zadnji poti na šmarško pokopališče.

V žalosti je misel trudna:
prijatelj, znanec in sosedov
beseda in tolažba
sta bili vir
poguma in moči!

Vsem in vsakomur - iskrena hvala!

Žalujoči: žena Pepca, otroci z družinami in drugo
sorodstvo
Legen, v aprilu 1994



ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega
dragega moža, očeta in dedka

Rudija GLOBOČNIKA
1936 - 1994
iz Brd

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znanecem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje, sveče in za sv. maše in nam v težkih trenutkih pomagali in stali ob strani. Iskrena hvala gos. Kaplanu Tonetu Burji za opravljen pogrebni obred kakor tudi govornikom gos. Ivanu Merzdovniku in Jožetu Peršetu za izrečene poslovilne besede ob odprtem grobu, pevcem cerkvenega pevskega zbora in godbi na pihala Slovenj Gradec za odpete in odigrane žalostinke ter vsem prijateljem in znanecem ki ste zadnjič pospremili našega dragega moža, očeta in dedka k večnemu počitku.

Bog vam stotero povrni!

Žalujoči: žena Vera, sin Ciril, hčerka Olga z družino
in ostalo sorodstvo.



ZAHVALA

Mnogo prezgodaj in vse prehitro in nepričakovano nas je
zapustila naša draga žena, ljuba mama in stara mama
ter sestra

JOŽEFA NOVINŠEK
iz Srednjega Doliča

Prav lepa hvala vsem, ki so ji darovali vence, cvetje, sveče in za svete maše ter jo v tako velikem številu spremljali na zadnji poti. Hvala tudi vsem sosedom, ki so nam pomagali v najhujših trenutkih. Iskrena hvala dr. Stanetu Stoporku za več letno zdravljenje, govorniku za poslovilne besede, šentflorjanskim pevcem za zapete žalostinke ter g. župniku Francu Gornjaku za pogrebni obred.

Žalujoči: mož Albert, otroci Marjana, Milka in Janko
z družinami in Ludvik, brata Alojz in Avgust
ter sestra Štefka in ostali sorodniki.



KOROŠKA ZADRUŽNA HRANILNO KREDITNA SLUŽBA p.o.

SLOVENJ GRADEC, CELJSKA CESTA 7
TELEFON: 0602/42-341, 42-344, 43-193
TELEFAX: 0602/43-301

TOLAR na TOLAR ZA RAZVOJ KMETIJSTVA

OBRESTNE MERE V MESECU MAJU 1994

<i>Vloge</i>	<i>Mesečno</i>	<i>Letno</i>
Vloge na vpogled, tekoči in žiro računi	1,26 %	15,88 %
Vloge, vezane 1 mesec (31 dni)	2,52 %	34,11 %
Vloge, vezane 3 mesece (91 dni)	2,69 %	36,66 %
Vloge, vezane 6 mesecev (181 dni)	2,85 %	39,22 %
Vloge, vloge vezane 12 mesecev (366 dni)	3,01 %	41,77 %
Vloge, vezane 24 mesecev	3,09 %	43,05 %
Vloge, vezane 36 mesecev	3,24 %	45,60 %
Kratkoročni krediti kmetom, dov. limit TR	3,69 %	53,27 %
Nedovoljeni limit TR	4,04 %	66,04 %

Od 1. junija 1992 dalje je, ne glede na število dni v mesecu, enomesečna vezava 31 dni, torej jo je mogoče dvigniti 32. dan.



KATANA

V soboto 26. in v nedeljo 27. marca 1994 nam je na letališču Slovenj Gradec avstrijska firma HOAC Austria predstavila dve letali iz njihovega programa: motorno jadralno letalo Super DIMONA in športno dvosede motorno letalo DV 20 KATANA - na sliki. Zgrajeno je iz umetnih smol - plastike. Odlikuje se po izrednih aerodinamičnih lastnostih, visoki potovalni hitrosti - 240 km/h, nizki porabi goriva 14 litrov/h in nizkih stroških vzdrževanja. Rotax-ov vodno hlajen motor moči 80 KM lahko poleg letalskega bencina uporablja tudi avtomobilski osvinčen ali neosvinčen super bencin.

Slaba stran letala je visoka nabavna cena, ca 140.000 DEM.

Hubert Dolinšek

GOZDNO GOSPODARSTVO
SLOVENJ GRADEC

TRGOVINA

LES

RADLJE OB DRAVI

VAM NUDI PO UGODNIH CENAH KVALITETNO
ORODJE IN OPREMO ZA DELO V GOZDU
IN SADJARSTVU:

- VERIGE "OREGON" (28 ČLENOV) 1.480,00 SIT
- MEČI "OREGON" 3.700,00 SIT.

OBIŠČETE NAS LAHKO V RADLJAH, NA KOROŠKI CESTI 68 VSAK DAN OD 6. DO 15. URE, RAZEN OB SOBOTAH IN NEDELJAH.

V ČASU SEJMA PREZENTA 94 V SLOVENJ GRADCU OD 1. DO 6. JUNIJA 94 VAS VABIMO, DA OBIŠČETE NAŠ RAZSTAVNO-PRODAJNI PROSTOR, KJER BOMO PREDSTAVILI TRGOVINO "LES" IN DEJAVNOSTI GG SLOVENJ GRADEC.

GG SLOVENJ GRADEC

ZAVAROVALNICA · MARIBOR d.d.

POSLOVNA ENOTA ZA KOROŠKO

SLOVENJ GRADEC

POHORSKA CESTA 15

- avtobusna postaja -

telefon: 0602 41-591, 41-813

telefax: 0602 41-814

PREDSTAVNIŠTVA:

RADIJE, tel. 71-138

RAVNE, tel. 21-346

DRAVOGRAD, tel. 84-079

**SKLEPANJE KMETIJSKIH ZAVAROVANJ
V PAKETU**

**AVTOMOBILSKO KASKO ZAVAROVANJE
BREZ DOPLAČILA ZA KRAJO VOZILA**

OBIŠČITE NAS NA SEJMU PREZENTA 94

MED 1. IN 6. JUNIJEM

ZAVAROVALNICA Z NAJDAJŠO TRADICIJO
IN NAJVEČJIM ŠTEVILOM ZAVAROVANCEV
NA KOROŠKEM.

ŽIVLJENJE GRE NAPREJ, IN MI Z VAMI

V množici lesnih trgovcev ostaja
GOZDNO GOSPODARSTVO (GG)
SLOVENJ GRADEC

vaš najzanesljivejši partner za

ODKUP LESA.

Zagotavljamo vam:

- kratek plačilni rok:
7 dni za okrogli les in
25 dni za rezan les;
- odkup lesa vseh kakovosti;
- korektno merjenje;
- konkurenčne odkupne cene.

Naši gozdarji, ki delajo na odkupu lesa, vam bodo radi posredovali dodatne informacije:

Dušan LESKOVEC, dipl. ing. gozd.
(Mislinja, Slovenj Gradec), tel. 41-262

Branko ŠIRNIK, dipl. ing. gozd.
(Dravograd, Ravne), tel. 85-195

Bogdan SVETINA (Radlje), tel. 71-502

Janko KUNC (Črna), tel. 38-123

GG Slovenj Gradec